

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
(૨૧૪૫ જયંતી વર્ષ)
કાળાં કપડાં પહેરી ડાકણ રાત ડરાવે છે,
લડવાનું ભેમ છે છતાં હિંમત હરાવે છે,
તરાવે છે તૂટેલી નાવ વખણ તરાવો બની -
મળી શબ્દોની ઘોડી પંજુને પરવત ચઢાવે છે.

દિગરી જાય
દીવાદાંડી જોઈને
ડૂબતી નાવ
(૨૫ વર્ષમાં એક માસ બાકી)

દોરી જઈ છું
અંધકારના ચિત્રો
અંધારપટ

હાઈકુ

ચિંતન
ચેન ખડવાં સમારુદ્ધ: પરિતપ્યેત કર્મણા ।
આદાયેવ ન તત્ કુર્યા દધુવે જીવિતે સતિ ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક વિદુરગીતિમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
જે કર્મ કરવાથી પલંગ પર સંતાપ થવું પડે, તે (કર્મ) જીવન અનિશ્ચિત - અસ્થિર હોવાથી આરંભવું જ નહીં.
જીવન અસ્થિર હોવાથી એવું જ કર્મ કરવું, જેથી પલંગ ઉપર (સૂતી વખતે) પણ સંતાપ ન થાય, મતલબ આરામ કરવાના સમયે પણ ચિંતામાં ન પડાય તેવું કર્મ કરવું.
કરલાં કર્મ (સારાં કે ખરાબ) નું ફળ અવશ્ય મળે છે. કેટલાંક કર્મ એવાં હોય છે કે જેનું ફળ તરત આ જન્મમાં જ મળી જાય છે. જ્યારે કેટલોક કર્મ ભાવિ જન્મોમાંથી મળે છે.
જેનું ગંભીરતાં પણ 'કર્મ બાંધવું નહીં' એ સિદ્ધાંત જોઈ શકાય છે. ઘણી વાર સલ્કમોની પાછળની ભાવના પણ દુષિત હોય તો તે સારું પરિણામ ન આવે. ગીતાજીમાં પણ કર્મયોગમાં 'તાદૃશ્ય' અર્થિ કેળવણીની સલાહ આપવામાં આવી છે. નિર્ભય રહી ફળની આશા રાખ્યા વિના કર્મ - કર્તવ્ય બજાવવાં જોઈએ.

સુવિચાર

- વક્ત કે ચૂલ્હે પર, ચઢાઈ સપનોં કી હાંડી, કર્મોં કી આગ જલાઈ, ખુશીયોં કી રસોઈ બનાઈ - શિશિર અગ્રાવત
- ઉંમર વધે એટલે સોંદર્ય ઘટતું નથી, માત્ર ચહેરા પરથી ખશીને હૃદય પર જઈને વસે છે - એસ. ભદ્રાચાર્ય
- જિંદગી આપણને ચાન્સ આપે છે, ચોઈસ નહીં - સંજય શાહ
- જ્યારે તમારા મનમાં કડવાશ ભરી હોય ત્યારે તમારી જીભ પર ભરોસો મૂકવો સલાહ ભર્યું નથી - રોહિત શાહ
- આપણા સ્વપ્નો અને આપણી વાસ્તવિકતા વચ્ચેનું અંતર કાપવાનો એક માત્ર ઉપાય : કાર્ય - ભૂપત વડોદરિયા
- સફળતાની વાનગીમાં નિષ્ફળતા સુગંધી મસાલાનું કામ કરીને અને મજેદાર બનાવે છે - આકાશદીપ
- આજનું ઔષધ : જાંબુના કુમળા પાન વાટી તે પેસ્ટ અળાઈ પર લગાડવાથી અળાઈ મટે છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

એરિસ્ટોટલ ને કોઈ પણ પ્રકારના અતિરેકની બાબતમાં અભિપ્રાય પૂછ્યો ત્યારે એરિસ્ટોટલે કહ્યું હતું, 'કોઈ પણ પ્રકારના અતિરેકથી સમાજ-જીવન સુખી નથી થતું, વિજ્ઞાનનો અતિરેક પણ સારો નથી અને અતિ ધાર્મિકતા પણ સુખ આપતી નથી.'

એમના એકબીજા શિષ્યે એમને પૂછવા માટે પ્રશ્ન પૂછ્યો. 'સાહેબ, તમે તમારો અભિપ્રાય આપ્યો હોય પણ એ જ વિષયના પ્રશ્નના જવાબમાં આપના જ ગુરુ પ્લેટો એ તો જુદી જ વાત કરી છે. આમ કેમ? પ્લેટો તો આપના પણ ગુરુ હતા, પછી આમ કેમ?'

એરિસ્ટોટલે શાંતિથી જવાબ આપ્યો : 'ભાઈ, મારા ગુરુ પ્લેટો તો ખૂબ મહાન તત્ત્વચિંતક હતા. એની મને ખબર છે. પરંતુ સત્યનો પ્લેટો કરતાં ય મહાન છે.'

શિષ્યને ગુરુ એરિસ્ટોટલની વાત ઊતરી ગઈ.

સંગીતપ્રેમી મહારાજ જસવંતસિંહજી ક્યાંના રાજવી હતા?

ગુજરાતનો સાંસ્કૃતિક વારસો

વિવિધ

વિષય : આ સમાહમાં આવતા દિવસોની મહત્વની ઘટ

- હેમંત ચૌહાણનું નામ કયા ક્ષેત્ર માટે જાણીતું છે?
 - (અ) ભજનીક (બ) નાટ્યકાર
 - (ક) ગીતકાર (ઢ) ચિત્રકાર
- મોમાઈ માતાનો પૂંજ ઉત્સવ કઈ જાતના લોકો ભક્તિભાવથી ઉજવે છે?
 - (અ) ચારણ-ગઢવી (બ) રબારી
 - (ક) આહીર (ઢ) કોળી
- જગત મહેતાનું નામ કયા ક્ષેત્ર સાથે સંકળાયેલ છે?
 - (અ) ચિત્રકલા (બ) કાર્તુનિસ્ટ
 - (ક) સંગીત (ઢ) ફોટોગ્રાફી
- કયુ સ્થળ 'પારસીઓનું કાશી' કહેવાય છે?
 - (અ) વલસાડ (બ) ધરમપુર
 - (ક) સાપુતારા (ઢ) ઉદવાડા
- કૃષ્ણ-ભજનો માટે જાણીતા સંત અન્વર કાઝી કયા નગરના હતા?
 - (અ) વડનગર (બ) વિસનગર
 - (ક) કરણનગર (ઢ) ભાવનગર
- સૌરાષ્ટ્રનું કયુ ગામ આફ્રિકન સીદીઓની વસતિના લીધે મીની આફ્રિકા તરીકે ઓળકાય છે?
 - (અ) જુંબર (બ) તલ ગાજરડા
 - (ક) જેતપુર (ઢ) અલીયાબાડા
- સંગીતપ્રેમી મહારાજ જસવંતસિંહજી ક્યાંના રાજવી હતા?
 - (અ) વિરમગામ (બ) બોટાદ
 - (ક) સાણંદ (ઢ) બાવળા
- ગુજરાતી ભવાઈના લિખિત પિતામહ તરીકે કોણ ઓળખાય છે?
 - (અ) જયશંકર સુંદરી (બ) અસાઈત
 - (ક) જશવંત ઠાકર (ઢ) રણછોડભાઈ ઉદયરામ
- શાસ્ત્રીય સંગીત માટે મશહૂર એવા બૈજુ બાવરાનું વતન કયું સ્થળ છે?
 - (અ) હાલોલ (બ) પાવાગઢ
 - (ક) ગોધરા (ઢ) ચાંપાનેર
- બંસીલાલ વર્માનું નામ કયા ક્ષેત્ર માટે જાણીતું હતું?
 - (અ) કાર્ટુનિંગ (બ) વોલ પેઇન્ટીંગ
 - (ક) સંગીત (ઢ) નાટ્યકલા
- અશોકના શિલાલેખો ઉકેલવામાં સફલતા મેળવનાર પુરાતત્વવિદનું નામ શું છે?
 - (અ) બાલકૃષ્ણ દોશી (બ) નાનજી કાલીદાસ મહેતા
 - (ક) ભગવાનલાલ ઈન્દ્રજી (ઢ) જગન મહેતા
- કાનજી ભુટ્ટા બારોટ કયા ક્ષેત્રે જાણીતા હતા?
 - (અ) લોકવાર્તાકાર (બ) કથાકાર
 - (ક) સંગીતકાર (ઢ) નાટ્યકાર
- સુગમ સંગીતના પ્રણેતા તરીકે કોણ જાણીતું છે?
 - (અ) રાસબિહારી દેસાઈ (બ) કુમુદિની લાખીયા
 - (ક) ભેમુ દિવેદીયા (ઢ) અવિનાશ વ્યાસ
- ભારતીય સંગીતના નોટેશન પદ્ધતિ લાવનાર પ્રથમ સંગીતકાર કોણ હતા?
 - (અ) પ્રો. મૌલાબક્ષ (બ) કલ્યાણજી - આણંદજી
 - (ક) કુમુદિની લાખીયા (ઢ) અવિનાશ વ્યાસ
- કથક નૃત્ય માટે કોણ મશહૂર છે?
 - (અ) ઈલાશી ઠાકોર (બ) કુમુદિની લાખીયા
 - (ક) સોનલ માલસિંઘ (ઢ) સ્મિતા શાસ્ત્રી

પ્રજ્ઞાનો
અમિલ પટેલ

મીડિયાને તો મસાલો જોઈએ

છેલ્લા કેટલાય સમયથી બે વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓ સતત ચર્ચામાં રહી છે. શાહરુખખાન અતિશય લોકપ્રિય ફિલ્મી હસ્તી હોવાને લીધે ફૂલ ડૂંગસ કાંડમાં પકડાયેલો એનો લાડલો પુત્ર આર્યન ખાન અને અડધો નેતા-અડધો અભિનેતા એવો પૂર્વ ક્રિકેટર નવજોત સિંધુ. આ બેઉ કોઈ જાની મહામાનવો નથી. છતાં ચેનલો પર કોઈ પણ મહાત્મા કરતાં આજકાલ એમની બોલબાલા છે. એમણે કોઈ નોંધપાત્ર કહી શકાય એવી સિદ્ધિ પણ પ્રાપ્ત નથી કરી, છતાં મીડિયા એમને સતત ચમકાવતું રહે છે. અલબત્ત, આ જ આપણી સૌથી મોટી મર્યાદા છે. મીડિયા તો સનસનાટીને જ મહત્ત્વ આપે. એને પોતાની પ્રોડક્ટ વેચવી છે. એટલે દુનિયામાં હજારો લોકો ડૂંગસનું સેવન કરી ચૂપચાપ ઊંધી જતા હશે કે પાર્ટીમાં ધમાલ પણ કરતા હશે, એમની શરપકડ પણ થતી હશે, કોર્ટમાં કેસ પણ ચાલતા હશે અને લાંબી સજા પણ થતી હશે - પણ એ 'સામાન્ય' પણ સો કોઈ મીડિયાને એમને ચમકાવવામાં રસ નથી પડતો. આર્યન શાહરુખનો દીકરો ન હોત તો એને આટલી 'સસ્તી પ્રસિદ્ધિ' ન મળી હોત. એની પાસેથી તો ડૂંગસનો દાણોય નથી મળ્યે કે પકડાયા પછી એના લોહીમાં પણ ડૂંગના અવશેષ નથી મળ્યા પણ એણે ડૂંગસ લેતો હોવાની કબૂલાત કરી છે અને ડૂંગસનો મોટો જથ્થો ઉપલબ્ધ કરાવવા સખાચરને સૂચન કર્યું છે તથા એના સેવક ભૂટમાંથી ચરસ મળ્યું છે એટલે નાર્કોટિક્સ બ્યુરો જેટલો જ એ આપણી નજરમાં પણ ગુનેગાર તો છે જ. પરંતુ જે રીતે પ્રમાણભાન વગર એની મિનિટ-ટુ-મિનિટ પ્રવૃત્તિના અહેવાલો મીડિયા પ્રસારિત કરે છે એ તો ખરેખર એક પ્રકારનો આતંકવાદ જ ગણાવો જોઈએ. સમાચારની પણ કોઈ મર્યાદા તો હોવી જોઈએ જે લોકતંત્ર કે બંધારણ બાંધી શક્યું નથી. આર્યન ખાન ડૂંગસકાંડના નામે 'સેલિબ્રિટી' બની ગયો છે. હવે જ્યારે એ આ લફરામાંથી બાપના પ્રતાપથી સંડોવાયો એમ છૂટશે ત્યારે ડૂંગસની થીમ ઉપરથી જ કોઈ સ્કિપ્ટ લખાવી ટંકશાળ પાડતી ફિલ્મ બનાવશે. નવજોત સિંધુ અર્ધદંડ, અપરિપક્વ, બાલિશ માણસ ચે. પણ કોંઈ એ સના હાઈકમાન્ડમાં પણ હવે તો અમરિંદરસિંહ કહે છે એમ બે 'બાળકો' જ બેઠાં છે. એમના બાલિશવેદા ક્યારેક એમને લાઈમલાઈટમાં લઈ આવે છે ખરા પણ એ પ્રજાની વોટ સ્વીકૃતિમાં ફેરવાતા નથી. પંજાબમાં અમરિંદરને નવજોતના ઈશારે હટાવીને અને એમના સ્થાને ચચીને મુક્યા પછી પાછી નવજોતના જ ઈશારે એમની પણ પાંખે કાતરીને કોંગ્રેસની બાલિશ નેતાગીરીએ ભાજપ માટે એક મુશ્કેલ ગણતાર પ્રદેશમાં લાલ જાજમ પાથરી આપી છે. નાછૂટેકે સ્વમાની પૂર્વ પટિલાયા નરેશ અને પૂર્વ મુખ્યમંત્રીએ પોતાના સ્વમાનની સાચવણી કાજે પોતાનો પ્રાદેશિક પક્ષ સ્થાપી ભાજપ સાથે ગઠબંધન કરવું પડે છે. હવે ખેડૂત આંદોલન સમેટવા માટે પણ ભાજપના હાથમાં અમરિંદર જેવા ધેડૂતોના હામી 'ટૂબલ શૂટર' તરીકે ઉપલબ્ધ થશે. કોંગ્રેસને સિનિયર નેતાઓનું અપમાન કરવાની કુટેવ હંમેશા ભારે પડી છે. માધવસિંહે ચિદ્ધી પ્રકરણમાં કોરાણે કરી દીધાં પછી ગુજરાતમાં કોંગ્રેસનું સતત ધોવાણ થતું રહ્યું છે. શંકરસિંહ વાઘેલાને અદલ અમરિંદરસિંહની જેમ જ હાંસિયે પકેલવા જતાં છેક હોટ લગી આવેલો સત્તાનો જામ ઢોળાઈ જવા પામ્યો હતો તે કોણ નથી જાણતું? અમરિંદર માટે ભાજપ અને ભાજપ માટે અમરિંદર પરસ્પર મદદગાર પરિભળો બની રહેશે. બનવા જોગ છે એથી પ્રજામત ઢોંગી કેજરીવાલની આમ આદમી પાર્ટી તરફ વળે; પરંતુ એ પણ શક્ય છે કે અકાલીદેવના ટુકડા સાંધીને ભાજપની મદદથી કેન્દ્રની જાણીતી તો ટુકડા રાજનીતીનો લાભ લઈ અમરિંદરને ગુમાવેલી રાજગાદી પાછી મળે !

કુમારની છઠ્ઠ

આસો વદ છઠ્ઠ સ્કંદછઠ્ઠ છે - સ્કંદપછી. એને બે રીતે સમજાવી શકાય (૧) સ્કંદ અને પછી (૨) સ્કંદની પછી (૧) જેવી રીતે શિવ અને પાર્વતી - શિવ પાર્વતી - યુગલ છે. એવી જેને સ્કંદપછી - સ્કંદ અને પછી - યુગલ છે. કુમાર કાર્તિકેયની પત્ની પછી છે. બંને એકબીજાને એકદમ અનુરુપ કુમાર પરાક્રમ સ્વરૂપ અને પછી શક્તિસ્વરૂપ. ખરેખર એનું નામ દેવસેના હતું. એ ઈન્દ્રની પુત્રી હતી. પરંતુ દેવીઓના કમમાં છઠ્ઠી હતી - લક્ષ્મી, સરસ્વતી, સાવિત્રી, દુરગા, રાધા અને દેવસેના. છઠ્ઠા ક્રમે હતી; એટલે પછી તરીકે જ જાણીતી થઈ ગઈ. કાર્તિકેય અને પછીને એકબીજા માટે નિહા હતી. એ રીતે આ યુગલ વાયક નામ એકદમ યોગ્ય છે. કાર્તિકેય પણ પોતાની આ પત્ની સિવાય સંસારની બધી સ્ત્રીઓમાં માતા પાર્વતીનું કચડી નાખનાર. એક જુલમી શાસકના ત્રાસમાંથી પ્રજાનો છોડાવી એને કચડી નાખ્યો. કુમાર પરાક્રમી હતા. પ્રેમાળ હતી, પરદુ:ખભંજનક હતા.

વર્જાંગ અને વરંગીનો અસુરપુત્ર તારક હતો. વર્જાંગના અવસાન પછી શુકાચાર્ય તારકનો રાજ્યાભિષેક કર્યો. એણે ઉગ્ર તપસ્યા કરી. બ્રહ્મા પાસેથી વરદાન મેળવી લીધું - 'માત્ર શિવનો પુત્ર મને શસ્ત્રથી મારશે, તો જ મારું મૃત્યુ થશે.' એને તો એમ જ હતું 'શિવ તો યોશ્યેશ્વર છે. અવિવાહિત જ રહેશે. એટલે મને કોઈ મારી નહીં શકે.' હવે નિરંકુશ થઈ ગયો, મદાંધ થઈ ગયો, મતમત થઈ ગયો. પરંતુ પાર્વતીએ એકદમ ઉગ્ર તપશ્ચર્યા કરી અને ભગવાન શંકરનું હૃદય જીતી લીધું. બંનેના વિવાહ થયા. એમને પુત્ર જન્મ્યો. હિમાલયમાં શરનું જંગલ હતું. ત્યાં એનો જન્મ થયો. એનું નામ શરજન્મા થયું. એ વખતે છ કૃતિકાઓ ત્યાંથી પસાર થઈ. એમણે આ પુત્ર માટે માતાઓનું વાસ્તવ્ય અનુભવ્યું. આ છયે માતાઓએ સમાન ભાવે સ્તનપાન કરાવી શકે, એટલે વદ શિશુ એ છ મુખ ધારણ કરી લીધા. એટલે આ કુમાર કાર્તિકેય કહેવાયો, ષડાંગન કહેવાયો, ષષ્ટમાતુર કહેવાયો. જન્મ સમયે વિશાખા નક્ષત્ર હતું. ભગવાન વિષ્ણુએ આ બાળકને વાહન માટે મયૂર આપ્યો. દેવી સરસ્વતીએ વીણા આપી. કુમાર ૧૨ અવસ્થામાં જ કાર્તિકેય દેવોના સેનાપતિ થયા. એણે તારકાસુરને યુદ્ધ માટે પડકાર્યો. ભયંકર સંગ્રામ થયો. ધર્મકી અસુરે પડકાર તો ઉઠાવી લીધો. પરંતુ યુદ્ધ પણ એટલું જ ભયંકર આપ્યું. અંતે મહાદેવની સૂચનાનું કુમારે અક્ષરશઃ પાલન કર્યું. એને કારણે એણે તારકનો વધ કર્યો અને વિજય મેળવ્યો. કાર્તિકેય યુદ્ધવિદ્યા, વિજય અને અનુશાસનના દેવ છે. પરાક્રમ, પ્રેમ, પર દુ:ખભંજન, સુવ્યવસ્થા, નિર્ભયતા - વગેરે અનેક રીતે એ પ્રેરણાદાયી છે. આસો વદ છઠ્ઠાને દિવસે એમના પૂજનનો મહિમા છે. એમને પ્રમાણ.

અમર વારસો
ડૉ. રશ્મિકાન્ત મહેતા

'એક એન્ડ જે'નું વિજયા દશમી કનેક્શન : એક મૂંઝવતો પણ મીઠો પ્રશ્ન !

ગાંધીનગરથી મિત્ર દીપક ભટ્ટે દશેરાની 'યુઝ મોર્નિંગ'માં અમને 'પવિત્ર પવન વિજયાદશમીની શુભેચ્છાઓ'ના મેસેજ સાથે 'ફાફ ડા જલેબી - મરચા-કઢી - સંભારો' થી સજજ પ્લેટનો ફોટો પણ મોકલ્યો અને નીચે લખ્યું : 'આ વર્ષે તમે ત્યાં આ જોઈને જ એકડકાર ખાઈ લો... આવતા વર્ષે અહીં સાથે ઝાપડીશું!'

હડમનમાં ફાફ ડા જલેબી વગર પણ દશેરાએ અમારો ઘોડો નહીં દોડે અને એનો વિયોગ અમને સતાવસો માનીને એમણે અમારા શુભચિંતક તરીકે જ ખોસ્ટ કરી, લખ્યું હશે...

પણ મને સાંકડું કોઈ પણ વાતનો અવગો અર્થ લેવા પહેલું દોડતું હોય છે ને ? એટલે મનમાં થયું કે મિત્રએ અમને જલાવાવા - ચીડવા, અરે ! અહીં ફાફ ડા - જલેબી વગર રહી જવાની અમારા દિલ પર પડેલા ઘા ઉપર નમક છોટવા જ સરસ મજાની પ્લેટનો ફોટો મોકલ્યો છે !! અમારા મનને વાળી વાળીને નેગેટિવિટીમાંથી પોઝીટિવિટી તરફ લાવવા કેટલાય પ્રયાસો કર્યા. 'કોઈ પણ વાતનો હકારાત્મક - સકારાત્મક અર્થ લેવાથી દુ:ખી થવાનું નથી.' એવું સંતો - ચિંતકો કહી ગયા છે તેવ વારંવાર યાદ કર્યું. ત્યારે મારું મન ઠેકાણે આવ્યું ને વિચાર્યું : મિત્રએ અમારી ચિંતા કરીને, શુભાશયથી જ આવો વોટ્સએપ કરેલો... મનોમન એમનો આભાર પણ માન્યો...

ત્યાં મનબંદર આ વિચારવૃક્ષ છોડી બીજા ઝાડની ઝાળીએ ટીંગાવું કે દશેરાએ ફાફ ડા - જલેબી ખાવા પાછળ ધાર્મિક, સામાજિક - શારીરિક, આર્થિક કષ્ટ મહત્ત્વ હશે ? ફાફ ડા ખાવાથી શારીરિક કોઈ લાભ નથી, ઉલ્ટાનું એકનાએક તેલમાં ભળાયેલ, સોડાયુક્ટ ફાફ ડા કોઈ રીતે આરોગ્યપ્રદ ન જ હોઈ શકે અને મધમીઠી ચાસણી મહેલી જલેબી એટલે કાયરક ડયાબિટીસને જ નિમંત્રણ માટે શારીરિક-આરોગ્યના કારણપર તો આ વિચાર જ નથી પડ્યો એ નક્કી. તો પછી શું હશે ? દશેરા એ ભગવાન શ્રીરામચંદ્રજીએ રાવણને રણભૂમિમાં રોળી, અનિષ્ઠ ઉપર ઈષ્ટનો, અસત્ય ઉપર સત્યનો, અધર્મ ઉપર ધર્મનો વિજય ધ્વજ ફરકાવેલો એ શુભ દિન. તો શું આની ખુશાલીમાં તે સમયે રાવણથી તસ્ત લંકાવાસીઓએ કે શ્રીરામચંદ્રના વિજય અને એમના આગમનના આનંદમાં અયોધ્યા વાસીઓએ આ દિવસે ફાફ ડા - જલેબીના આંધણ મૂક્યા હશે ? સોરી ખાંધા હશે ? કદાચ ચોક્કસ અત્યારે ઉપલબ્ધ ફાફ ડા - જલેબી નહીં તો એના જેવા લાંબા લચ્ચક - પાણી પીકી ને પીળા ચક્ર નમક્રીન તથા જલેબી જેવા રાઉન્ડ રાઉન્ડ મિષ્ટ કોઈ વ્યંજનો રાંધીને એની જયાકંટ ઊઘાડી હશે ? પરંતુ આ વિશેનો જરા સરખોય ઉલ્લેખ રામાયણ વાંચના કે એકથી વધુ વાર રાસકથાના શ્રવણ દરમિયાન અત્યાર સુધીમાં ધ્યાને આવ્યો નથી. મતલબ સાફ છે કે દશેરા અને ફાફ ડા - જલેબીને ધાર્મિક - મૌર્યાક દષ્ટિએ પણ દૂર દૂરનો કોઈ સંબંધ નથી જ... મગજને બહુ કષ્ટ આપતાં ઝબકારો થયો કે નવું નવું ખાવાના રસિયા એવા આપણા માટે કોઈ 'ભેજાભાજ' ફરસાણવાળાએ કોઈ કાળે આ ન્યુ આઈટેમ દશેરાના દિવસે માર્કેટમાં મુકી હશે અને પછી એ જોરદાર ઉપડી ય હશે અને આમ દશેરા એન્ડ ફાફ ડા જલેબી કનેક્શન ચાલ્યું થઈ ગયું હશે... પછી તો આજની ઘડીને કાલનો દહાડો !! આમ આનો ધંધાકીય - આર્થિક સંબંધ હોઈ શકે... અમે વિજયાદશમીની સવારે સવારે એવા બધા વિચારોમાં જલેબીની મારફત ગુચળી મગા હતા. ન્યું પુત્રવધુએ ટહુકી કર્યો : 'પપ્પા, ક્યાં ખોવાઈ ગયા છે ?'

'ફાફ ડા - જલેબીમાં...' અમારાથી બોલાઈ ગયું. પછી થયું કે હમણાં રિપ્લાય મળ્યો : 'રાઈટ પપ્પા, અજે દશેરાએ તમને ફાફ ડા યાદ આવે જ પણ સોરી, અહીં તો...' ત્યાં એણે કહ્યું, 'પપ્પા, તમે પૂજાપાઠ સાથે પાછી આપણે લઈ આવીએ ફાફ ડા-જલેબી!' 'શું?' અમે આનંદાશ્ચર્ય સાથે પૂછ્યું : 'એટલે અહીં મળે છે?' 'પપ્પા, પૂજા સ્વીટ્સ એન્ડ નમક્રીનવાળા દશેરાએ ફાફ ડા જલેબી બનાવે છે, ગેટ રેડી.'

પછી તો ભાઈ પળવારમાં ડબલ સ્પીડ આવી ગઈ. ફાફ ડા જલેબીના નામનો જ આ પ્રતાપ તો એ ખાઈને તો શું શું થશે એમ વિચાર આવી ગયો. ઘરેથી ટ્રાફિક વચ્ચે પાંત્રીસ મિનિટનું ડ્રાઈવ કરીને પુત્રવધુ પૂજા સ્વીટ્સ એન્ડ નમક્રીન-સ' લઈ ગઈ ત્યારે વધુ કેવળ ગુજરાતીઓ જ નહીં, પંજાબીઓ સહિત બીજા ઈન્ડિયન્સ અને ધોળિયાઓને ફાફ ડા લેવા લાઈન લગાડેલા જોયા. આપણી આ વાનગીઓએ પોતાનો કેવો ચાક વર્ગ વિદેશમાં જ જમાવ્યો છે એ જોઈ છાતી ગજગજ ફૂલીને હર્ષનાં આંસુ આવી ગયા...

ઘરે આવી, ફાફ ડા - જલેબી - ચટણી - સંભારોથી પ્લેટ સજાવી, પેલા મિત્રને ફોટો વોટ્સએપ કર્યો ને લખ્યું : 'હેબી દશેરા. અમેજ અહીં ખાઈએ છીએ ફાફ ડા - જલેબી!' અહીં માણસો મારીટ્ડ હશે કે કેમ તે સાથે આપણે ત્યાંની મારફત મરચાં નહીંતા અને સંભારો ય કયા પપેયાનો નહીં - કોબીજનો ? પણ ભાઈ, પરદેશમાં તો જે અને જેવું મળ્યું એ માણવું રહ્યું, ખરું ને ? સદ્નસીબે પેલા મિત્રએ અમને પૂછ્યું, નહીં કે 'ત્યાંના ફાફ ડા કેવા છે?' 'બાકી કહેવું પડત કે 'ફાફ ડા જેવા' અહીં ફાફ ડા તો મોંમાં ખાસસો સમય સ્વાદ આપતા રહે એવા મસ્ત છે....

ના સમજ્યા ? અમદાવાદમાં ફાફ ડા પાતળા તે મોંમાં મૂકતાં જ ગોગળી જાય, જ્યારે અહીં 'મસ્ત' એટલે અલપત મજબૂત ફાફ ડા સશક્ત - જાડા હતા, જેને ચાવતાં - ખાતાં વાર લાગે તે મોંમાં ઝટ ઓગળે નહીં. એટલે લાંબો સમય ટાઈમ સ્વાદ આપતા રહે કે નહીં ? બાકી કહેવું હોય તો કહી શકાય કે જેવા હોય એવા અહીં ફાફ ડા જાણીને - માનીને ખાધા !! અહીં ઉપરથી અમે સાત-આઠ વર્ષના હોઈશું ત્યારે એક વાટી કહેલી વાત યાદ આવે છે. એ વડીલને કોઈ કામસર ગામડેથી મુંબઈ જવાનું થયું... ત્યારે તો એ પરદેશ જવા જેવી મુશ્કેલી ગણાતી. એમના એક મિત્રએ કહ્યું કે 'મુંબઈ'નો હલવો બહુ વખણાય છે... તું જાજ તો ત્યાં પહોંચ - અચ્છર હલવો લેતો આવજો... જોઈએ તો ખરા કેમ એ વખણાય છે?' પેલા વડીલ મુંબઈ ગયા. ત્યાં કામમાં હલવો લાવવાનું ભૂલી ગયા. અમદાવાદ રહેને ઉતરી, ગામડાની બસમાં 'હત તેરી કી' પેલા માટે મુંબઈનો હલવો લાવવાનો હતો !! એમણે ઘરે પહોંચી, ઘરવાળી પાસે ચોડી ઘડા સાથે લોટની કણક બંધાવી... એનું પડીકું બાળીને ગયા પેલા મિત્ર પાસે. વાતો કર્યાં પછી પેલું પડીકું ધર્યું ને કહ્યું : 'તારે મુંબઈનો હલવો લાવવો હતો ને... હવે, બા...' પેલાએ વિચારાએ હોંશે હોંશે પડીકું ખોલી, ટુકડો મોંમાં મૂક્યો કાપ્યો, થોડો ગળ્યો લોટ તે મોંમાં લોટો ફરે... એનું મોં જોવા જવું થઈ ગયું... વડીલે પૂછ્યું : 'કેવો લાગે છે મુંબઈનો હલવો?' પેલો બોલ્યો : 'કંઈ છે નહીં આમાં પણ બસ, મુંબઈનો જાણીને ખાઈ છું...' જો કે અહીંના ફાફ ડા - જલેબીનું સાવ એવું નહોતું, હો પરંપરા (?) પ્રમાણે દશેરાએ ફાફ ડા - જલેબી ખાધા એવો સંતોષ લઈ શકાય એવા ખરો !!

ગયા સમાહના સવાલનો જવાબ

ઉત્તરપ્રદેશના કયા સ્થળે દ કરતા વધુ કિસાનોને કચડી નાખવાની ઘટના બની છે ?
જવાબ : લખીમપુર

સાચા જવાબ આપનાર પુરમિત્રો

(૧) ઋજિત રાવલ : સે-૭ડી (૨) નરુભાઈ દરજઃ : પેથાપુર (૩) મુળજીભાઈ પરમાર : સે-૭ (૪) જયેન્દ્રપ્રસાદ પાઠક : ઈન્દો. જી. સા. કોલેજ (૫) હાર્દિક ભટ્ટ : સે-૨૪ (૬) મીત પી. પટેલ : સે-૨૭ (૭) શિવાંગ બી પટેલ : સરગાસણ

આ સમાહનો સવાલ

અવકાશ સંશોધન ક્ષેત્રના વિસ્તાર માટે ભારતમાં વડાપ્રધાનશ્રીએ કયા એસોસિયેશનની જાહેરાત કરી ?
'ગાંધીનગર સમાચાર' - ખજાનો વિભાગ

લોકો નં. ૬૮૪/૧, સેક્ટર-૮ ગાંધીનગર